

LV.

B e t æ n k n i n g

af

det til Behandling af Statsrevisionens Betænkning over Regnskabet for Finantsperioden 1862—64 nedsatte Udvalg.

(Udgiven den 16de April 1867.)

Det ærede Folkething har paalagt os at behandle den Thinget meddeelte Betænkning over Regnskabet 1862—64, der er afgiven af den af Rigsraadet valgte Statsrevisor. De finantstille Foretagender, om hvis Forhold til de givne Bevillinger der her bliver Tale, ere fuldbyrdede under Forudsætning om Ansvar i Henhold til Forsatningslovene af 2den Octo-ber 1855 og 18de November 1863. Den første bestemmer, at Statsregnskabet forelægges Rigsraadet til Betænkning, forinden det af Kongen endelig approberes; den anden, at Revisorernes Betænkning forelægges Rigsraadet tillige med et Lovforslag om Statsregnskabets Afslutning. Den Forsatningslov, som indeholder Reglerne for Rigsdagens Behandling af Statsregnskaberne, er selvfølgelig den gennemfete Grundlov af 5te Juni 1849, hvis § 50 bestemmer, at det årlige Statsregnskab med Revisorernes Bemærkninger forelægges Rigsdagen, som med Hensyn til samme tager Beslutning. Den Betænkning endelig, som vi have at behandle, afviger, som naturligt er — paa Grund af det Formaal, der var stillet dens Affattere, — fra den i Overensstemmelse med Grundloven af 1849 og igjennem Rigsdagens Praxis uddannede Revisorsbehandling.

Under disse Omstændigheder har Udvalget meent at løse sin Opgave paa en rigtig Maade ved først at opfaste for sig selv det Spørgsmaal, om der var noget Punkt, med Hensyn

til hvilket Ansvar burde gjøres gjældende; dette Spørgsmaal have vi efter nøie Prøvelse besvaret benægtende. Vi have dernæst troet, at det vilde være overeensstemmende med Folkethingets Villie, ligesom det ogsaa for en Deel nødvendigjøres ved Revisionens Behandling af de foreliggende Regnskaber, at vi kun gjorde Forslag til Beslutning om saadanne Punkter, paa hvilke vi, paa Grund af deres særegne Besskaffenhed, havde Anledning til at troe, at Thinget ønskede Dymærksomheden henvendt. Vi have saaledes vel exempelviis i selve Betænkningen omtalt adskillige Overstridelser, der forresten hverken ere mange eller betydelige, samt de under Udenrigsministeriet ikke sjældne og under Marineministeriet særdeles hyppige Omposteringer, men vi have i det Hele anseet det unødvendigt, ja stundom, paa Grund af, at vedkommende Ministerium ikke er anmodet om nærmere Forklaring, ugjorligt at gjøre Forslag til nogen Beslutning; det er derfor kun undtagelsesviis, naar en Overstridelse eller en Ompostering har foranlediget et Forslag om Beslutning, og dette er da, som oven bemærket, begrundet i særegne Omstændigheder. Krigsministeriet have vi underkastet en mere omfattende og indtrængende Behandling end noget af de andre Ministerier. Endelig er det formeentlig en Selvefølge, at de mange Poster, der først kunne endelig behandles af Revisionen for 1864—66, ville faae denne Behandling paa